

[Holstein.]

berettiget, forudsat at Citatet er rigtigt, at sige, at det ærede Medlem har gjort sig skyldig i en sofistisk Fortolkning, i et Sofisteri, som Menigmand ikke tillægger realpolitisk Betydning, men som falder ind under det, franske Politikere kalder Finesse-Bêtiser. Det er noget, som regnes for at give Bagslag for den Tillid, som næres til ledende Politikeres Ord og Handlinger. Den jævne Mand kan tilgive ansvarlige Politikere mange Fejlgreb og mange Dumheder — hvor der handles, der spildes, det ved man (Latter). Ja, det er en politisk Erfaring, saa kan Regeringen i øvrigt være diktatorisk eller saakaldt demokratisk, det er en Erfaring baade i det ene og i det andet Tilfælde. Men det, som Menigmand har ondt ved at tilgive, er netop personlige Finesse-Bêtiser, og den Svækkelse af Tilliden, som disse medfører, raades der meget, meget vanskeligere Bod paa, end naar det drejer sig om Tillidssvækkelse paa Grund af egentlige realpolitiske Fejlgreb. Men jeg vil som sagt gerne vide bestemt — det mener jeg vi har Krav paa og Offentligheden har Krav paa —, hvad det er, det ærede Medlem har sagt paa Forsikringsselskabets Generalforsamling, og hvorledes det logisk og politisk kan rimes sammen med det Standpunkt, han nu som Partiet Venstres Ordfører indtager her, og i øvrigt ogsaa med de Udtalelser, han har fremsat paa det sønderjyske Venstres Delegeretforsamling.

Den højtærede Statsminister anførte for tredje eller fjerde Gang, som denne Regering har for Skik, imod en Kronessækning, at en saadan var stridende mod Landbrugserhvervets Interesse, og at det vilde medføre Klager fra de engelske Dominions. Ja, vi har, som sagt, hørt i to Episoder — baade under Sterlingparitets-Episoden og under Kroneslæknings-, Shillingkrone-Episoden —, at hvis man gik videre, vilde det medføre engelske Repræssalier, men Erfaringerne har vist, at det var dundrende Usandhed. Derfor kan den højtærede Statsminister ikke fortænke os i, at naar der nu for tredje Gang fra Regeringens Side raabes: „Ulv“, hører man en Smule Mistanke til Hyrdens, til Landbrugshyrdens Sandfærdighed.

Jeg vil imidlertid ikke bestride Muligheden af, at det vilde medføre Klage, men hvis det kunde godtgøres ad diplomatisk Vej — og vilde dette ikke være en naturlig diplomatisk Opgave for Danmark —, at en saadan Kronessækning kan gennemføres, uden at det behøver at medføre øget Smørkonkurrence fra Danmarks Side

over for New Zealand og Australien, uden at det i mindste Maade behøver at skade velforstaaede australske og new-zealandske Interesser, kunde det saa ikke tænkes, at Australien og New-Zealand kunde blive overbevist om, at de maaske en Dag kom til det Punkt i deres Smørproduktion, hvor der blev et saadant Overskud og Prisfald paa det engelske Marked, at de for deres Smør og Kvægbedrifts Vedkommende kom til at staa over for en lignende Kalamitet som den, vi stod over for i 1927, da en af vore kendte Andelsdirektører med Rette sagde, at vi forærede England 1 Million Svin aarlig, altsaa at de kom til at forære England adskillige Millioner Kilo Smør? Og skulde det saa ikke være muligt, naar de overvejede Sagen nøje, at der kunde findes en handelspolitisk modus vivendi med Danmark, deres Hovedkonkurrent paa det engelske Marked? Kunde det ikke tænkes, at man Haand i Haand med en indbyrdes Kontingentering eller Aftale om en vis Forholdsmæssighed i Eksporten fra de to Landes Side, fra dansk Side tilbød Begunstigelse for Importen til Danmark af vigtige new-zealandske og australske Eksportartikler, f. Eks. Uld, Hør, Vin og Sydfrugter?

Men er der overhovedet fra den danske Regerings Side gjort noget Forsøg, endside nogen alvorlig Kraftanstrengelse for at naa til en Ordning med vore farligste Smørkonkurrenter paa det engelske Marked? Med det Kendskab, jeg har til den højtærede Udenrigsministers forbløffende Underkendelse af Betydningen af handelspolitiske Spørgsmaal, forbløffende Mangel paa Forstaaelse og Interesse for disse Sager, i Sammenligning med hans Interesse for international Afrustning, og med mit Kendskab til, hvad det er for Forhandlere, der sendes ud for at forsvare og varetage den danske Landbrugseksports Interesser over for Ulandet, saa tror jeg ikke, man tager fejl, hvis man siger, at Danmarks Eksportinteresser, det danske Landbrugs Eksportinteresser er slet repræsenteret personelt og slet forsvaret i Forhandlinger med Ulandet.

Den højtærede Statsminister mente, at vi burde tage vor Dagsorden tilbage, og det ærede Medlem Hr. Christmas Møller mente vel det samme. Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller fremsatte den Betragtning, at hvis Dagsordenen blev vedtaget, kunde hans Ændringsforslag jo ikke komme til Afstemning. Nej, det er fuldkommen rigtigt. Men hvis Dagsordenen blev vedtaget, vilde vi inden faa Uger have en